

תת"ע 9607/04/22 - אמיר אביכזר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9607-04-22 מדינת ישראל נ' אביכזר
תיק חיצוני: 10156802893

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה מיכל דויד
המבקש	אמיר אביכזר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 15.05.22 (להלן: "פסק הדין").

המבקש, באמצעות בא כוחו, טוען כי מעולם לא זומן לדיון וכי הוריו הודיעו לו בשיחה טלפונית על מתן פסק הדין.

בנוסף, נטען כי אישור המסירה, שעניינו זימון לדיון, חזר בציון העילה "לא נדרש", ולפיכך אין מדובר במסירה כדיון.

כמו כן, המבקש מפנה ל"כשלים" בדוח, אשר לדידו מצדיקים קבלת הבקשה.

המשיבה התנגדה למבוקש.

דין והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 קובעת:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו

עמוד 1

הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"

כאמור, בתיק בית המשפט סרוק אישור מסירה, על גביו נקובה העילה "לא נדרש". מכאן, כי חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' לא נסתרה.

אציין, כי לא נעלמה מעייני ההפניה לעפ"ת 52758-11-18 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (להלן: "**עניין בן סימון**"), אלא שיצוין כי המדובר שם במקרה שונה מהמקרה דנן, ואפרט להלן מדוע.

ראשית- אישור המסירה בעניין בן סימון היה ריק לחלוטין: לא צוין שמו של הדוור, לא נשא חתימתו וכן לא צוין מועד החזרת דבר הדואר לשולח.

בתיק דנן, לעומת זאת, אישור המסירה נושא את שמו של הדוור, את חתימתו, וגם את המועד בו דבר הדואר הוחזר למשיבה.

שנית- בעניין בן סימון נקבע מפורשות כי "**במקרה יוצא דופן, כאמור, הנני נעתר לערעור....**" מכאן, כי אין להקיש ממנו לעניינו, שכן צוין כי המדובר במקרה יוצא דופן.

זאת ועוד, נקבע בפסיקה לא אחת כי על הטוען לפגמים כאלו ואחרים באישור המסירה, להראות כיצד פגמים אלו מנעו ממנו לקבל את דבר הדואר (בעניין זה אפנה לרע"פ 5356/20 **טחאן נ' מדינת ישראל**).

במקרה דנן לא הורם הנטל לעניין זה.

עוד יצוין, כי העילה "לא נדרש" איננה עולה, כשלעצמה, כדי ספק בהמצאה כדין.

המבקש טוען כי היה ופסק הדין יוותר על כנו, ייגרם לו עיוות דין, ומפנה לכשלים, שלדידו מצדיקים קבלת הבקשה. מבדיקת הנתונים שצוינו לעניין זה עולה כי גם דינן של הטענות הללו להידחות, תוך שיצוין בקליפת אגוז כי השוטר כן רשם את צבעו של הרכב בדוח ואף ציין את מספר לוחית הזיהוי; ציין מהו המרחק ממנו נקלט הרכב; התייחס לתנועה בנתיב השני וציין כי רכבו של המבקש היה בעקיפה.

לעניין אי ציון למצב התנועה בדוח, לדידי נתון זה אינו עולה כדי חשש לעיוות דין, ומכל מקום מעין בדברי הנהג בדוח עולה כי אינו מכחיש את העבירה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, במקרים בהם הוא סבור כי ניתן יהא להגיע לתוצאה שונה מזו אליה הגיע (בעניין זה אפנה לרע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם ואח'**). לנוכח האמור לעיל, מקרה זה אינו מצדיק קבלת הבקשה.

בשולי הדברים יצוין כי הבקשה הוגשה בחלוף יותר מ-30 ימים מן המועד הנקוב בדין, ובניגוד לו, ובאין הסכמת המשיבה-לא ניתן לדון בה לגופו של עניין, ואולם- גם הדין לגופו של עניין לעיל מעלה כי דינה להידחות.

הבקשה נדחת.

לפנים משורת הדין, מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

הקנס המקורי ישולם עד ולא יאוחר מיום 07.11.22.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, י"ד אב תשפ"ב, 11 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.